

II. Anmerkung.

Es sind einige Nomina, welche den Accent in Accusativo Singulari, und in den ganzen Plurali verlieren, alsdann werden die nämliche Vocale kurz. Ich habe schon davon oben p. 14. gemeldet, zu besserer Bequemlichkeit aber, wiederhole ich sie hier, wie folget:

Fél felet, halb, theil.	Ér eret Ader.
Szél szelet, Wind.	Kenyér kenyeret Brod.
Kötél kötelet, Strick, Seil.	Szekér szekeret Wagen.
Levél levelet, Brief, Blatt.	Tenyér tenyeret die flache Hand.
Kéz kezet, Hand.	Gyökér gyökeret, Wurzeln.
Réz rezet, Messing.	Cserép, cserepet, Scherben.
Nehéz nehez schwer.	Veréb, verebet, Spag.
Mész meszet Kalk.	Egyéb, egyebet, ander, übrig.
Fenek feneket, Boden.	Kevés, keveset, wenig.
Kerek kereket, Rad.	Ég, éget, Luft.
Derék derekat Leibesgestalt.	Hét hetet Wache.
Lélek lelket, Seele, Geist.	Szén szenet, Kohlen.

Imgleichen auch diese:

Agár agarat, Jagdhund.	Fonál fonalat, Faden.
Bogár bogarat, Kiefer.	Kanál kanalat, Löffel.
Madár madarat, Vogel.	Úr urat, Herr.
Mo'zár mo'zarat, Mörser.	Tűz tűzet, Feuer.
Szamár szamarat, Esel.	

III. Anmerkung.

Man findet auch Wörter, welche man mit, oder ohne Accent schreibet; die man also lang, oder kurz aussprechen kann. Hieher gehören vornämlich folgende:

Bul oder búl von	Tal oder tál von
Bül — bül —	Túl — túl —
Bol — ból —	Tol — tól —
Böl — böl —	Töl — töl —
Rul — rúl —	Felül — felül —
Rül — rül —	Kivül — kívül, ausgenommen.

Nc.